

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 5. Qualiter ipsi Deus manifestaverit modum, quo Angeli tuentur
Ecclesiam contra Dæmones; & monita, quibus illos instruit, ut custodiant
homines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

Multa alia referentur Libro sexto, eo solum fine, ut appareat istos sanctos Angelos ita habuisse cum rerum majoris momenti, quin negligenter minimas, concernentes ipsius donum: adjungamus, quod est de re va. de minuta. Vidi, ait, aliquando illos sollicitissimè obambulantés in superiore domus parte, acsi lustrarent parietes, quæ admodum lustrari solent ab Architectis, vel Fabris lignarijs, & conspexi subito dæmonem in specie magnæ simiæ, qui extrahabat dentibus quendam clavû, quo conjungebantur duæ traves. Angeli illum-

percutiebant, nè id faceret, ipse verò vociferabatur, & prosequeretur opus cœptum, atque re verâ illum extraxit: sed statim ipsum coegerunt, quamvis indignantem, reponere clavum ad priorem locum. Non intelligebam tunc quidnam id significaret, donec postridie comparuisset una traves revulsa, quæ minabatur ruinam. Quare, fuit advocatus Artífex, qui illam lustravit, unaque vidit parietes supernè esse jam conjunctos, & pronos ad casum, ac proinde statim est actum, ut occurreretur damno.

☉(e)☉

C A P V T V.

Qualiter ipsi DEUS manifestaverit modum, quo Angeli tuentur Ecclesiam contra dæmones, & monita, quibus illos instruit, ut custodiant homines.

§. I.

Um, ait, quodam die (in Octobri anni 1621.) versarer cum DEO, vehementer afflictâ à continuis doloribus, vidi in meo cubiculo quosdam Angelos perlegantes, & valde parvos, invicem colloquentes. Conspicis ipsis dixi intrâ me: Quales parvuli Angeli sunt isti? Accessit unus illorum ad me, dixitque mihi: Videmur tibi, Soror, esse parvi: expecta, & videbis nostram potentiam. Exhibuit mihi subito DEUS quasi spectandum oculis grandem quendam mundum, deditque manu signum illi Angelo, qui mihi, juxta lumen datum à DEO, videbatur posse ipsum totum invertere, si ei Divinâ Majestas id concessisset. Admirata sum tantam potentiam, quâ erat præditus: nihilominus me averti ab eo spectaculo, & recurri ad Dominû, donec coacta fuisssem illos iterum intueri. Vidi colloquentes, acsi de re quapiam consultarent. Et ecce inceperunt derepente ædificare spiritualissimè atque elegantissimè, & celerissimè

quoddam Castellum ex purissimo auro, supra demississima & profundissima fundamenta, plenum fenestris, ac tam altum, ut pertingeret à terra ad Cœlum. In singulis autem fenestris stabat unus Angelus, qui illam custodiebat. Per istud Castellum descendebant & ascendebant Angeli: per idem mutuò sibi correspondebant illæ duæ Civitates sanctæ, Jerusalem cœlestis, ac terrena. Obstupui, & hæsi spectando hoc Divinum mysterium, statimque auditò strepitu bellico, & sono tubarum, vidi venientes plurimos diabolos armis instructissimos cum suo duce contra Castellum, quod circumdederunt aliquantùm eminus, ac inceperunt magnâ vi & machinis bellicis, quas propterea advexerant, oppugnare. Sed quamvis fuerint ictus vehementes, quando globi pertingebant ad Castellum, resilliebant, acsi essent lanæ vel straminei, cadebantque ad terram absque nocumento Castellum, quoad ipsius substantiam; solummodò videbatur remanere quasi fumo obductum, fuligine infectum, idque modicè. Durante hac oppugnatione, vidi descendentem sanctum Angelum Michaelem per Castellum cum vexillo, & cruce erectâ, quem sequebatur ingens multitudo Angelorum DEI. Omnes

etiam

25A

venie-

ueniebant ad defendendum Castellum. Fuit magnus terror dæmonum, non fugerunt tamen, sed retrocesserunt, ita ut non verterent terga. Sanctus Archangelus se collocavit cum socijs in bene ordinata acie contra dæmones, qui in momento incipiebant fugere, semper retrorsum incedentes, non obuersis dorsis, cadebantque alij in ignes, alij in profundissimos fluvios, adeo ut omnes disparuerint, reportantibus Angelis victoriam. Ego interrogavi, qualem esset hoc mysterium? & sanctus Angelus mihi respondit: Istud Castellum est figura Ecclesiæ Catholicæ, quam tanto opere dæmones persequuntur, sed totus Infernus non prævalebit adversus illam, sicut vidisti. Roga DEUM, & ora pro statu Ecclesiæ Catholicæ, quia ideò tibi DEUS voluit ostendere istud mysterium.

§. II.

ALio die, agens cum Domino, vidi de repete multas catenulas aureas, pendentes ex quibusdani catenis aureis, quas quidam Angeli superiores pulsabant in cælo admirabiliter sonantes, quasi nomine DEI convocarent & congregarent sanctos Angelos Custodes hominum, qui obediens in momento se conferebant ad cælum, & inter illos etiam ij, qui continuo mecum morantur. Postquam omnes pervenissent ad cælestem Jerosolymam, prostraverunt se ante conspectum DEI, adorantesque ipsum, dixerunt Divinæ Majestati: Adsumus Domine noster omnipotens, & venimus, ut sciamus, quid nobis mandes. Dominus illos suscepit perbenevole, & iussit surgere, dixitque ipsi: Vocavos, Angeli mei, ut vos admonerem, diabolum novâ sollicitudine his diebus urgeri, & magnâ rabie agi contra homines, quibus nunc denuò nocere vult in tribus rebus. Existens in peccato mortali vult tollere vitam, ut in eo intereat: tepidos, quibus id unum sufficit, quòd non peccent mortaliter, cæteris neglectis, vult inducere in peccata gravia: & perfectos, qui sunt dediti virtuti ac orationi, vult, si possit, decipere, transfigurando se in An-

gelum lucis, atque hac viâ illos præcipitare. Volui vos hac de re commonefacere, ut primos strenuè tueamini & fortiter contra dæmones, ac denuò illis succurratis; secundis adfatis sollicitudine, & utamini signo Crucis, ad fugandos dæmones, opponendo illud ipsis; tertijs autem subveniatis vestrà virtute, disturbando fraudes diaboli, sicut vento dispellitur nebula terræ. Illi responderunt DEO, facturos se, quod ipsis Divina Majestas mandabat ac injungebat, quàm sollicitissimè, & DEUS, datâ ijs suâ sanctâ benedictione, illos dimisit: qui repetierunt terram, ut exequerentur, jussâ DEI. Cogitabam metuendo, ut soleo, quem in finem id fecisset Dominus, ac dicebam: Nunquid Angeli sunt capaces culpæ vel incuriæ, ut illos DEUS denuò admoneat? & dæmon potestne plus, quàm illi DEUS sit permittitur? Hoc modo me conabar operosè abstrahere ab eo, quod videram, & audiveram. Interea mihi, dum ita essem abstracta, Dominus loquutus est, dixitque: Soror, benedicis: sed ego subinde soleo dare novas inspirationes hominibus per me ipsum, vel per meos Angelos, & Angeli superiores illuminant inferiores, pro meo beneplacito, dæmon quoque à me petit interdum facultatem tentandi homines, quam si illi concedo, dum mihi videtur, & expedit pro bono & exercitio meorum electorum, moneo de novo meos Angelos, quòd dæmon sit solutus, ut majorem impendant curam custodiendis animabus.

§. III.

ALiquid aliud simile mihi accidit aliàs. Dum quadam nocte agerem cum Domino, more solito, elevavi oculos ad cælum, & vidi magnam multitudinem Angelorum, excedentium numero stellas Cœli, qui comparebant extra cælum quasi attoniti, dum contemplarentur terram, præferentes tristitiam, propter id, quòd in ipsa videbant. Cùmque illos ita tristes vidiissem, mirabar, nec poteram intelligere, quænam esset causa hujus consternationis, & mœsti vultus. Post longiusculum

A a 2

tempo-

temporis intervallum, vidi omnes sese moventes, & bono ordine collocantes, ad eum modum, quo cohors quæpiam militum se coordinat, ac disponit pro conflictu, seu pugna. Conata sum me ab isto spectaculo abstrahere pro viribus, & confugi ad DEUM, sicut consuevi. Verum denique, non potui aliud agere, quam spectare, quod fiebat. Vidi, à majore illorum Beatorum Angelorum parte circumdari extrinsecus totum cælum, antecedentibus ipsos tubis ac tympanis, & nonnullis vexillis elegantissimis, quæ præferebant. Conspexi etiam duos sanctos Angelos, qui pulchritudine, & majestate excedebant cæteros, erantque tam potentes, ut ij soli viderentur possessorum mundum debellare. Promulgabant quædam nomine DEI, quatuor proclamationibus, in quatuor mundi partibus, & in quavis parte aliquid diversum, ita ut quatuor promulgationes, contineant quatuor Divinæ Majestatis mandata ac decreta, fieretque in una parte, una, in alia verò alia, & sic in reliquis. Prima erat, ut omnes sancti Angeli Custodes invigilarent, seque impenderent custodiendis & protegendis majore sollicitudine ac diligentia justis ad se pertinentibus, eò quòd peccata mundi irritavissent, magisque in dies irritarent iram DEI, atque diabolus sibi solito plura concedi peteret, ad inferenda majora damna, ac mala populo Christiano; & propter commissa peccata, ac justam indignationem DEI timeri posse, ne ipsorum postularis annuat. Secunda, ut sancti Angeli Custodes sacrarum Religionum, essent singulariter solliciti de illarum conservatione, & protectione, eò quòd propter defectus, & exiguam quorundam Religiosorum observantiam, ac eorum ambitiones, provocent iram DEI, ipsumque vehementer offendant: & diabolus vehementer sollicitetur, ut illis noceat ac inferat damnum. Tertia, ut sancti Angeli Custodes animarum Purgatorij illas animarent, & impensè solarentur bonâ ac securâ spe, cessaturos brevi cruciatu, & ipsas fruituras divino conspectu. Quarta, ut servi DEI & justis continuò ac ferventer orarent pro statu sanctæ Matris Eccle-

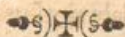
siæ Catholicæ, ejusque conservatione, eò quòd delicta peccatorum in dies provocent iram & justiciam DEI, possitque metui aliqua gravis pœna. Ego capropter extimui, & fui afflicta, orando suppliciter DEUM, ut dignaretur misereri sui populi Christiani. Oetiduo post mihi manifestavit Dominus, se esse placatum intercessione S. Joachimi, & aliâs intercessione sancti Josephi, ut infra dicitur.

§. IV.

Die Angeli Custodis (in Martio anni 1623.) agens cum meo Cultode, adivi à Christo Domino per quendam sanctum Angelum, qui suavissimè inflabat quendam tubam, convocatos fuisse omnes Angelos Custodes hominum, quæ esset ab illis exacturus rationem eorum officij. Quando vidi abeuntem meum sanctum Angelum, dixi ipsi: Domine Angèle, quò vadis? Respondit mihi: Nonne vidēs nos vocari à Domino? Et ego dixi: Nonne verò Divina Majestas scit, quòd in ipsius sanctis Angelis nullum habeat locum culpa, vel negligentia? quare illos vocat? Sanctus Angelus reposuit: Nè hac de re loquaris, Soror; modò videbis. Hoc dicto, abivit; & vidi omnes sanctos Angelos Custodes comparuisse coram Majestate JESU Christi Domini Nostri, qui erat indutus vestibus aureis, & subnigris, mirè splendentibus. Omnes se prostraverunt ac adoraverunt suum DEUM, & Dominum. Jussit illos Divina Majestas surgere, & interrogavit Angelos Custodes Fidelium: Quomodo vobis succedunt ea, quæ agitis cum meis fidelibus. Quidam ex sanctis illis Angelis responderunt, contrahendo humeros: Domine, totâ nocte laboravimus, & non cepimus ullum fructum. Dominus autem ipsos est solatus, dixitque: Ite modò, ac in nomine meo projicite retia, & referetis ingentem fructum. Deinde interrogavit Angelos Custodes Infidelium: Et vestra, quem sortiuntur successum? Illi responderunt: Domine, omnis noster labor est inutilis. Quibus Dominus dixit: Nolite affligi. Nonne scitis,

scitis, quòd semen feminantis aliud ceci-
derit supra petram, aliud inter spinas, a-
liud in viam, & totum perierit, tantumq;
illud, quod cecidit in terram bonam, pro-
rulerit fructum? ac tum Christus Domi-
nus stans coram Æterno Patre, monstra-
vit ipsi sua vulnera pedum & manuum, ac
lateris, dixitque illi: Obsecro tuam Ma-
jestatem, Pater Æterne, per hæc vulnera,
quæ sum passus pro hominibus, & per meâ

Mortem, ac Passionem, ut illorum mise-
rearis, & ignoscas ipsis eorum peccata, def-
que illis lumen & cognitionem tui ipsius.
Pater Æternus respondit: Fili mi, fiat quid-
quid petis, juxta Divinam Sapientiam tu-
am, & prout scis convenire ad meam glo-
riam, ac secundum tuam Divinam dispo-
sitionem. Ego obstupui, visis & auditis
tantis mysterijs.

CAPUT VI.

De eo, quod ipsi duodecim Angeli, qui illam sub-
inde invisebant, narraverunt, quid eis evenerit cum hominibus,
quorum fuerunt custodes.

IN Februario, Anni 1620.
quodam die vidi venien-
tes duodecim Angelos
DEI, quibus ad me ap-
propinquantibus dixi:
Quid volunt mei Domi-
ni? Mandatne mihi Dominus aliquid?
Illi responderunt: Venimus, ut te invisa-
mus, tibiq; inserviamus: quod faciemus
sæpius, quia Dominus nobis præcepit, ut
te solaremur, & juvaremus. Persuade ve-
ro tibi fortiter, non esse imaginationes,
sed veritates DEI, ea quæ fiunt. Inter-
rogavi ipsos: Quomodo vocantur Domi-
ni: Dixerunt: sumus Angeli DEI: & hoc
est nomen nostrum, quod sumus ipsius
nuntij. Tum quatuor ex ijs nomine om-
nium accesserunt ad lectum, & flexis geni-
bus, quasi venerationis causâ, illum sunt
exosculati. Ego fui tantopere pudefacta,
ut abrepta in spiritu surrexerim, prostra-
verimque me humi, deosculatura eorum
pedes. Et cum meus sanctus Angelus Cu-
stos me vellet erigere, alij quinque dixe-
runt: Angeli DEI præstiterunt, quod
debent, isti creaturæ, & illa facit bene,
quòd illos veneretur, propter eminentiâ,
ac dignitatem, quâ excellunt homines.
Ita discesserunt, & deinceps me interdum
visitaverunt. Aliquando mihi retulerunt
quiddam horribile de vigilantia, quâ An-

geli custodiunt animas, quidque illis acci-
dat cum ipsis. Agens cum DEO, vidi
duos sanctos Angelos, quos postea rescivi,
fuisse Custodes hujus Civitatis Vallisoleta-
næ. Obstupui ijs visis, dixique illis: Quid
volunt mei Domini? Mandantne mihi a-
liquid? verum ipsi quasi dissimulanter di-
xerunt: Anima, venimus ad te visitandâ,
nomine DEI. Dum autem intrâ & cir-
cum illos aspicerem, vidi in altera parte
stantes alios sanctos Angelos, atque rece-
dentibus modicum illis duobus, adverti
esse duodecim, quaternos in tribus ordini-
bus, efformantes nescio quomodo mysti-
cè quendam figuram, quasi repræsentati-
vam Beatissimæ Trinitatis. Conspecto
hoc mysterio sum mirata, & avertens ab
ipsis oculos, aspexi meos Dominos, qui-
buscum ago familiarius; sed non potui,
propter vim, quæ mihi à DEO infereba-
tur, abstinere à videndo eo, quod alij An-
geli agebant. Et vidi, quòd sibi mirabili-
ter adaptarent pallia, iisque obvolverent
brachia, & circumdarent corpus, ac si se
celeriter disponerent ad peragendû quod-
piam magni momenti, & præclarum opus.
Vidi, quòd tres ex ipsis formaverunt sin-
guli quendam thronum mysticum. Aspe-
xi primum, qui licet mihi initio videretur
esse instar admirabilis altaris, & imaginis;
alia ex parte tamen crescebat, vidique il-